

262.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 10 marca 1934 r.

o wykonaniu konwencji z Austrią, dotyczących rozrachunków w zakresie dawnego austriackiego ubezpieczenia pensyjnego funkcjonariuszy i ubezpieczenia górników od wypadków.

Art. 1. Ustawa niniejsza normuje wykonanie:

1) konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austriacką, dotyczącej Powszechnego Zakładu Pensyjnego dla Funkcjonariuszy, podpisanej w Wiedniu dnia 29 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 53, poz. 512);

2) konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austriacką, dotyczącej Zastępczych Zakładów Pensyjnych dla Funkcjonariuszy, podpisanej w Wiedniu dnia 17 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 53, poz. 510);

3) konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austriacką, dotyczącej Miejskiego Zakładu Ubezpieczeń Gminy Wiedeń oraz Kasy Emerytalnej dla Funkcjonariuszy Handlu i Przemysłu w Wiedniu, podpisanej w Wiedniu dnia 17 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 53, poz. 516);

4) konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austriacką, dotyczącej Zakładu ubezpieczenia górników od wypadków, podpisanej w Wiedniu dnia 18 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 53, poz. 514).

Art. 2. (1) Zobowiązania z tytułu świadczeń płynnych i ekspektatyw, istniejące w dniu 31 grudnia 1918 r. na zasadzie ubezpieczenia pensyjnego, określonego w konwencjach, przytoczonych w art. 1 p. 2 i 3, a przekazane przez te konwencje Rzeczypospolitej Polskiej, przejmują wymienione w art. 6 zakłady ubezpieczeń, o ile powyższe zobowiązania powstały w ubezpieczeniu w następujących instytucjach, wykonywających ubezpieczenie pensyjne funkcjonariuszy:

1) w Pensionsinstitut der Angestellten der Textilindustrie in Wien,

2) w Pensionsinstitut des Vereines für Güterbeamte in Wien,

3) w Pensionsinstitut für die Bühnen-und-Orchesterangehörigen Österreichs in Wien,

4) w Pensionsinstitut für Beamte der österreichischen Papierindustrie in Wien,

5) w Allgemeines Pensionsinstitut der österreichischen Pharmazeuten in Wien,

6) w Pensionsverein der landwirtschaftlichen Genossenschaften in Österreich in Wien,

7) w Pensionsinstitut der Allgemeinen Depositenbank in Wien,

8) w Pensionskasse für die Beamten der Fa. Heinrich Franck Söhne in Linz,

9) w Pensionskasse für die Angestellten der A.—G. der Teppich-und Möbelstoff-Fabriken, vorm. Philipp Haas & Söhne in Wien,

10) w Pensionsinstitut der Angestellten der Dampfkesseluntersuchungs-und Versicherungs-Gesellschaft A. G. in Wien,

11) w Pensionsfonds für die Beamten und Diener des Gisela-Vereines in Wien,

12) w Pensionsinstitut für die Beamten und Diener der Wiener Lebens-und Renten-Versicherungsanstalt in Wien,

13) w Miejskim Zakładzie Ubezpieczeń Gminy Wiedeń (Gemeinde Wien—Städtische Versicherungsanstalt),

14) w Kasie Emerytalnej dla Funkcjonarjuszy Handlu i Przemysłu w Wiedniu (Pensionsverein für Handel, Industrie und Gewerbe in Wien).

(2) Przepis ust. (1) stosuje się analogicznie do zobowiązań, powstałych w czasie od 1 stycznia 1919 r. do 11 lipca 1919 r. co do przypadłej Rzeczypospolitej Polskiej części b. Śląska Cieszyńskiego oraz w czasie od 1 stycznia 1919 r. do 10 listopada 1919 r. co do pozostałej części b. zaboru austriackiego na zasadzie ubezpieczenia powierniczego, określonego w artykule pierwszym dział A punkt 3 konwencji, dotyczącej Zastępczych Zakładów Pensyjnych dla Funkcjonarjuszy, i w art. 1 dział A punkt 3 konwencji, dotyczącej Miejskiego Zakładu Ubezpieczeń Gminy Wiedeń oraz Kasy Emerytalnej dla Funkcjonarjuszy Handlu i Przemysłu.

(3) Przepisy ustawy niniejszej nie dotyczą:

1) z wyjątkiem przepisów art. 8 — przekazanych Rzeczypospolitej Polskiej w myśl konwencji, wymienionej w art. 1 p. 1, zobowiązań wobec osób, posiadających uprawnienia z tytułu ubezpieczenia w b. Powszechnym Zakładzie Pensyjnym dla Funkcjonarjuszy oraz

2) zobowiązań z tytułu przekazanych Rzeczypospolitej Polskiej w myśl konwencji, wymienionej w art. 1 p. 4, rent ubezpieczenia górników od wypadków.

(4) Przepisy ustawy niniejszej nie naruszają postanowień art. 151 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) w stosunku do osób, objętych powyższymi postanowieniami.

Art. 3. W stosunku do zobowiązań, przejętych przez Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych na podstawie art. 2, właściwe będą przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911), przyczem wymiar świadczeń z tytułu tych zobowiązań będzie taki sam, jaki zastosowano wobec osób, ubezpieczonych przed dniem 1 stycznia 1928 r.

w Zakładzie Pensyjnym dla Funkcjonarjuszy we Lwowie.

Art. 4. (1) Świadczenia, przypadające do wypłaty w myśl ustawy niniejszej, wypłacane będą za czas od dnia 1 lutego 1932 r. w pełnej wysokości, należnej w myśl art. 3.

(2) Świadczenia perjodyczne, przypadające do wypłaty za okresy do dnia 1 lutego 1932 r., wypłaca się w wysokości 50% wymiaru, ustalonego przy uwzględnieniu przepisów art. 3, z tem jednak zastrzeżeniem, że świadczenia te będą wypłacone najwyżej za okres 4 lat wstecz. Świadczenia jednorazowe, zapadłe przed 1 lutego 1932 r., wypłaca się w wysokości 50% wymiaru, ustalonego przy uwzględnieniu przepisów art. 3.

(3) Ze świadczeń, przypadających do wypłaty na zasadzie ust. (1) i (2) za czas do dnia wejścia w życie ustawy niniejszej, potrąca się kwoty, wypłacone zaliczkowo do tego dnia na poczet powyższych świadczeń przez polskie instytucje ubezpieczeń społecznych, o ile kwoty te były wypłacone za czas, za który przyznano świadczenia w myśl przepisów ustawy niniejszej. Potrącenia dokonywa się również ze świadczeń jednorazowych. Potrąca się jednak wypłacone zaliczkowo kwoty jedynie do wysokości świadczeń, przyznanych na podstawie ustawy niniejszej.

Art. 5. (1) Jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy niniejszej, wskutek niezaliczenia okresów ubezpieczenia, przejętych w myśl art. 2, nie powstało prawo do świadczeń lub powstało prawo do świadczeń w wymiarze niższym, niż wynikającym z zastosowania przepisów ustawy niniejszej, przysługujące osobom uprawnionym do świadczeń prawo zgłoszenia roszczenia do Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w ciągu dwóch lat od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej, bez względu na prawomocność wydanych już poprzednio w tym zakresie decyzji polskich instytucji ubezpieczeniowych.

(2) W razie dokonania przez polskie instytucje ubezpieczenia pensyjnego funkcjonarjuszy zwrotu premji, w myśl § 25 austriackiej ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonarjuszy (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1907) w jej brzmieniu, każdorazowo obowiązującym, przed osiągnięciem przez ubezpieczonego okresu wyczerkiwania, dolicza się przy ustalaniu praw do świadczeń na podstawie ust. (1) skrócony w myśl § 26 przytoczonej ustawy okres ubezpieczenia.

(3) Uprawnienia osób, które po dniu 1 stycznia 1919 r. nie były ubezpieczone w żadnej polskiej instytucji ubezpieczenia pensyjnego funkcjonarjuszy (ubezpieczenia urzędników prywatnych), uważa się za utrzymane w mocy, jeżeli w powyższym dniu osoby te były uprawnione do zachowania ekspektatyw po myśli § 27a austriackiej ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonarjuszy (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1907) w brzmieniu rozporządzenia cesarskiego z 25 czerwca 1914 r. (Dz. u. p. Nr. 138). Wobec pozostałych osób mają w odniesieniu do zachowania uprawnień

zastosowanie każdorazowo obowiązujące na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej przepisy przytoczonej ustawy oraz odpowiednie postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911).

Art. 6. Zobowiązania ubezpieczeniowe, przekazane Rzeczypospolitej Polskiej w myśl konwencji, wymienionych w art. 1 p. 2 i 3, przechodzą na Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych z tem jednakże zastrzeżeniem, że za zobowiązania z tytułu ubezpieczenia osób, które w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej podlegały obowiązkowi ubezpieczenia robotników na wypadek niezdolności do zarobkowania lub śmierci, lub po tym dniu będą temu obowiązkowi podlegały, będzie odpowiadał ten zakład, który jest lub stanie się właściwy dla ubezpieczenia wspomnianych osób.

Art. 7. (1) Majątek, przypadający w myśl konwencji, wymienionych w art. 1 p. 1, 2 i 3, Rzeczypospolitej Polskiej, przekazuje się Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

(2) Majątek, przypadający Rzeczypospolitej Polskiej z tytułu konwencji, wymienionej w art. 1 p. 4, przekazuje się Zakładowi Ubezpieczenia od Wypadków.

(3) Gmach b. Powszechnego Zakładu Pensyjnego w Wiedniu, położony we Lwowie, staje się z mocy niniejszej ustawy własnością Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

(4) Wpis prawa własności na powyższej nieruchomości zostanie dokonany na jednostronny wniosek Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

(5) Przejęcie przez Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych i Zakład ubezpieczenia od wypadków majątku, przekazanego Rzeczypospolitej Polskiej w myśl konwencji, wymienionych w art. 1, nie podlega żadnym opłatom.

Art. 8. Zobowiązania instytucji ubezpieczeniowych, wymienionych w art. 1, z tytułu ubezpieczenia dodatkowego, mającego na celu zapewnienie świadczeń dodatkowych (ponadustawowych), jak również z tytułu dobrowolnie zakupionych lat ubezpieczenia za okresy pracy z przed 1 stycznia 1909 r., będą przejęte przez Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w rozmiarach i na zasadach, które określone będą w rozporządzeniu Ministra Opieki Społecznej.

Art. 9. (1) Wykonanie ustawy niniejszej oraz wydanie rozporządzeń szczegółowych porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

(2) Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu ustali wysokość kwoty, należnej ze Skarbu Państwa Zakładowi Ubezpieczenia od Wypadków z tytułu różnicy między rezerwami, utrzymanymi przez ten Zakład na podstawie konwencji, dotyczącej Zakładu Ubezpieczenia górników od wypadków, a wartością kapitałową ciężarów, przejętych przez Zakład w myśl art. 31 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 413), oraz ustali warunki, sposób i termin przekazania tej kwoty Zakładowi Ubezpieczenia od Wypadków.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*